

aquest sentit, i el client (posat que cal sempre tenir en compte el servei del malalt) tindria la seguretat de comptar normalment amb el metge i el cirurgià.

La medicina — diu el professor Mauriac — o ha d'ésser sacerdotal o no serà medicina. La industrialització no pot assolir el domini del cor. Es precis col·locar la missió al costat de l'ofici i no prestar-se a la tendència de fer servir el mitjaner, és a dir el paràsit.

El paper dels poders públics

Per altra banda, els poders públics haurien de prendre les disposicions necessàries per deturar la plétora mèdica, que augmenta de dia en dia, i de la qual el metge no deu preocupar-se'n.

Finalment, el professor Mauriac diu que no pot fer-se el gest de Pilat, per ésser, en el cas present, la pitjor de les sortides de to; puix que tots, metges oficials i de clientela, tenen el deure de defensar aferrissadament els títols llurs de noblesa i conservar així la professió mèdica un tresor gloriós que podia perillar si aquells fossin perduts o desnaturalitzats.

Ara bé. Es possible que el professor Mauriac hagi bandejat massa, en la seva conferència magnífica, els sindicats mèdics, que s'ocupen de la qüestió i que han publicat recentment, en la *Medicina de França*, els articles 50 i 51 del Reglament de Deontologia mèdica, que tracten del mateix assumpte.

Els sindicats mèdics, que han demostrat ja, en molts casos, que eren organitzacions actives, la importància de les quals es féu sentir en totes les qüestions professionals haurien de tenir l'autoritat necessària per trobar una jurisdicció permanent, per una banda, la solució d'aquest problema, i per altra la defensa dels drets dels metges al marge dels poders públics; en un mot, la salvaguarda dels interessos materials i del patrimoni moral del Cos mèdic.

M. P.

Federació Nacional de Col·legis Mèdics Espanyols

Col·legi Oficial de Metges de la Província de Barcelona

A l'objecte d'evitar enutjoses qüestions interprofessionals i lamentables incidents dels professionals Mèdics entre ells i d'aquests amb Ajuntaments, Diputacions i altres corporacions oficials o particulars, el Col·legi Oficial de Metges d'aquesta província prega a tots els Metges que, quan els sigui ofert algun càrrec vacant o alguna plaça de nova creació, s'informin degudament de les condicions dels mateixos a la Secretaria d'aquest Col·legi, si aquells pertanyessin a aquesta Província, o, en cas contrari, a la Secretaria del Col·legi de la província a la qual pertanyessin les dites vacants, i no es comprometin a ocupar-les i exercir-les fins que la Junta Directiva les declari "ocupables".

Es una mesura de previsió professional que, quan s'hi manca, comporta perjudicis a la Classe en general i molt especialment al company que, amb la seva conducta impremeditada, es troba embolicat en plets enutjosos, plets que repercuteixen gairebé sempre en perjudici de bons i excel·lents col·legiats que, disciplinats, no han volgut sotmetre's als capricis d'elements estranys a la Classe i que, venjatiu, tracten d'entrebancar altres companys, a profit dels seus particulars egoismes.